

Defecte en la mirada

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Avui és Pasqua! Al·leluia! Torno a aprofitar la reflexió que el bisbe Toni Vadell va fer-nos durant la Quaresma per compartir amb vosaltres un dels efectes d'una vida transformada per la resurrecció de Crist.

Comentant la paràbola del sembrador, ens deia que un dia a l'oració va interrogar-se sobre el fet que el sembrador llencés llavor en terrenys que sabia que no donarien fruit. Més encara, recordant la metodologia ignasiana de meditar amb la imaginació, ens feu la confiança de la revelació que va rebre en aquella ocasió. Trobant-se enmig de la gent que observava la sembra d'aquell pagès, adonant-se que tothom murmurava i es burlava de l'estúpidesa de la seva manera de procedir, es va determinar a preguntar-li perquè ho feia.

– Bon sembrador, tu ets un home d'ofici, saps que la llavor que escampes al camí, al terreny rocós, enmig dels cards, no arribarà a donar fruit. A més, tothom se'n burla de tu. Per què ho fas, això?

– Mira, saps que em passa, -li respongué el sembrador- tinc un defecte en la mirada, resulta que veig terra bona per tot arreu!

Un dels efectes de la Pasqua és el canvi de mirada. El ressuscitat ja no predica ni fa signes, ja no mostra una nova manera de viure i de mirar. El ressuscitat, ara, es dedica a enviar el seu Esperit Sant perquè Ell operi canvis interiors en tots els sentits i en totes les dimensions. Un dels canvis que la gràcia pasqual procura és una mirada nova, una mirada que pateix del defecte que tenia aquell sembrador.

Tots sabem que una mirada mundana jutja, s'aprofita, abusa, menysté... És una mirada que no se centra en l'al-

tre sinó que se centra en un mateix i en els propis desitjos i passions. És una mirada autocomplaent, egocèntrica, que cerca justificar-se i mira pel propi interès.

Tots també sabem que la mirada del qui coneix i s'ha enamorat de Jesús disculpa, comprèn, es lliura, respecta, perdona... És una mirada que reconeix la realitat, sovint imperfecta i fràgil de l'altre, però cerca el seu bé i per això és vesteix de bondat i misericòrdia.

Una mirada ressuscitada veu més enllà: no es queda en allò que l'altre fa, sinó en allò que l'altre és. És una mirada que va més enllà del fer-se càrrec de la història, les ferides i llurs conseqüències. És una mirada que veu el que Déu va crear en cada persona, allò que s'amaga en els plecs de la seva ànima i pot revelar-se quan la llavor de l'Evangeli transformi la seva vida. Aquesta mirada no descarta ni calcula, és una mirada que somnia. És una mirada que canvia l'altre perquè li permet veure's en veritat i no pas des de les moltes mentides que ha acabat creient-se. Molt sovint, les persones no descobreixen qui són fins que algú les mira amb aquest "defecte" i sembla en elles llavors de vida assumint el risc de malaurar-les.

